

બાળવિકાસ દ્વારા વિશ્વશાંતિ

નરેન્દ્રકુમાર ધનસુખભાઈ વસાવા

આસિસ્ટન્ટ પ્રોફેસર,
ચિલ્ડ્રન્સ યુનિવર્સિટી, ગાંધીનગર

Received : 05-05-2020

Published Online : July, 2020

Accepted : 06-06-2020

બાળઘડતર થકી વિશ્વશાંતિ ? કોઈને આશ્ચર્ય થાય પણ મને આ બાબતે કોઈ શંકા નથી. બાળકો ખૂબ જ પ્રભાવશક્તિ ધરાવે છે. તેઓ અનુભવથી શીખે છે. બાળપણમાં પ્રેમ પામે તો તેઓ પ્રેમ શીખે છે. બાળપણમાં હિંસાનો અનુભવ કરે તો તેઓ હિંસા શીખે છે. બાળપણમાં બાળક જેજે પામે તે સવાયું થઈ સમાજને પાછું મળે છે. બાળપણમાં સિંચેલ પ્રેમ કે હિંસાનાં બી વટવૃક્ષ બની સમાજને કાં તો પ્રેરે છે કાં તો પીડા પહોંચાડે છે. આદરણીય મહાત્મા ગાંધીનો જ દાખલો લઈએ. નોકરાણી રંભા પાસે બચપણમાં રામનામ શીખ્યા, જે છેલ્લા શ્વાસ સુધી સાથે રહ્યું, અને તેઓના મૃત્યુ વખતે એ જ શબ્દો મુખેથી સરી પડ્યા ‘હે રામ...!’. કઠિન વ્રતધારી માતા પાસેથી શીખેલા ઉપવાસનો વિનિયોગ આઝાદીના આંદોલનમાં સતત રહ્યો, જે એમના જીવનના અનેક પ્રસંગોમાંથી ઊભરી આવે છે. બચપણમાં નિહાળેલી અને અનુભવેલી સત્યવાદી રાજા હરિશ્ચંદ્રની કિલ્મે તેમને સત્યના પૂજારી બનાવ્યા. પરિણામે કડામાંથી સોનું ચોર્યા પછી પણ પિતા પાસે નિખાલસ કબૂલાત કરે છે. પિતા હરફ સુધ્ધાં ઉચ્ચારતા નથી. માત્ર આંખમાંથી અશ્રુબિંદુ ટપકે છે. તેનાથી ભીંજાઈ મોહનદાસ અહિંસાનો પાઠ શીખે છે. પરિણામે, આવડા મોટા બ્રિટિશ રાજ સામે અહિંસાના હથિયારથી લડે છે અને વિશ્વને અહિંસાની તાકાતનો પરિચય કરાવે છે. ગાંધીજી પાસે સત્ય અને અહિંસા સિવાયના વિકલ્પો ન હતા. કારણ કે બચપણમાં શીખેલું આસાનીથી ભૂંસાતું કે વિસરાતું નથી. જે ગાંધીજી માટે સાચું છે તે આપણા સૌ માટે સાચું છે. આજે આપણે જે કંઈ છીએ તે બચપણમાં નિહાળેલું કે શીખેલું હોય છે. બાળકને થપ્પડ મારી ટીવી બંધ કરાવીએ કે અભ્યાસ કરાવીએ ત્યારે બાળક શીખે છે કે, હિંસાથી ધાર્યું કરાવી શકાય છે; અને બાળમાનસ ઉપર તેની ઊંડી અસર રહે છે. કોમી તોફાનો, સમાજમાં વિવિધ સ્વરૂપે જોવા મળતી હિંસા, યુદ્ધ તથા ત્રાસવાદ એ આપણા ઘર અને શાળાઓમાં બાળકો સાથે આચરાતી હિંસાનું વિસ્તૃત સ્વરૂપ છે એમ કહેવું અતિશયોક્તિ નથી. બાળકો હિંસાનો ભોગ બને અને આપણો સમાજ હિંસામુક્ત રહે તે કોઈ કાળે શક્ય જ નથી. બાળઘડતર એવું વિશાળ ક્ષેત્ર છે જેમાં સૌ માતા-પિતા, સગાસંબંધીઓ યોગદાન આપી સામાન્ય ગણાતો દરેક સંવેદનશીલ વ્યક્તિ હિંસા અને ત્રાસવાદ સામેની લડાઈમાં સામેલ થઈ પોતાની રીતે પ્રદાન કરી શકે એવા વાતાવરણ અને સમાજનું નિર્માણ કરી શકે. બાળહિંસાનાં કારણો અને આજના પ્રવર્તમાન સમાજ ઉપર પડી રહેલાં ઊંડાં દૂરગામી પરિણામોની ચર્ચા કરી આપણે બધા સાથે મળી ત્રાસવાદ

सहित समाजमां व्याप्त हिंसा सामेनी लडाईमां केवो भाग लजवी शकीअे तेनी वात करीअे. आपषामांथी लगलग दरेक व्यक्ति नानपषामां क्वांक ने क्वांक हिंसानो भोग बन्या लोईशुं अने एतां लगलग आपषे दरेक, बाणको साथे स्थूण-सूक्ष्म हिंसाभर्युं वर्तन ज्ञाष्ये-अज्ञाष्ये करीअे ज एीअे.

बाणकोने बाणपषामां पूछवामां आवे के जवनमां शुं बनशो? बाणको जे निडाणे एे, सांलणे एे ते बनवानुं व्यक्त करे एे. परंतु आपषे त्यां पटावाणाथी मांडी पाईलट थवा माटेनुं प्रशिक्षण अत्यंत जरूरी गणाय एे. परंतु माता-पिता थवा माटे कोई प्रशिक्षणनी जरूर जषाती नथी अे आपषा अद्यतन समाजनी विटंभाषा एे. आपषे सौं अेवुं मानीअे एीअे के बाणको नासमज एे अने तेमनी बुद्धि विकसित नथी. तेओमां शिस्त आवे, तेमनो विकास थाय, तेओ जवनमां आगण वधे ते माटे तेनी साथे सपत के कडक थवुं ज पडे. अेमां कोई शंकाने स्थान नथी के कडवी दवा तो माभापे ज पिवडाववानी लोय एे. पष ते माटे सूक्ष्म-स्थूण हिंसानी हरगिज जरूर नथी अे सत्यने सातत्य आपवानी आवश्यकता एे. बाणकना लला माटे, भडा रडेवा माटे माभापे सजजता केणववी पडे. ते केणवाय तो हिंसानी जरूर रडेसे नई. बाणको निर्भण लोवाथी हिंसानो भोग सविशेष बनतां लोय एे. तेओ शारीरिक-मानसिक रीते हिंसानो सामनो करवा सक्षम लोतां नथी अेनुं कारण कदाय शारीरिक अने मानसिक नभणाई लोई शके. आथी ज तो जे लूल माटे आपषे पुप्त व्यक्तिने मारता नथी, ते ज लूल माटे बाणकने मेथीपाक मणे एे अने बाणकमां नकारात्मक अभिगमनुं सिंयन थाय एे. अेटले ज तो शिस्त माटे शाणामां हिंसानो आशरो लेवामां आवे एे, 'सोटी वागे यम यम, विद्या आवे धमधम' अे कहेवत भूभ प्रयलित एे. पष कोलेजोमां तेम करवामां आवतुं नथी. आपषी यिंताओ, ताष, समस्याओ, तकलीफो अने मुशकेलीओनी दाल उतारवा बाणको सौंथी सॉफ्ट टार्गेट एे. ओईसमां कंटाणेलो पिता के पतिथी त्रासेली माता बाणकने नानीनानी बाभते समजवा करतां मार मारे एे. आवुं अेटला माटे थाय एे के बाणको साथे आयरती हिंसानां दूरोगामी परिषामोथी आपषे अज्ञाष लोईअे एीअे. आपषे तो अेम ज मानीअे एीअे के हिंसाथी सरवाणे तो बाणकने ज झयदो थाय एे, ते शिस्तभद्र बने एे अने विकास करे एे. हिंसानो भोग बनतुं बाणक उरपोक थाय एे, जुहुं लोलतां अने भोटुं आयरतां शीभे एे. आम एतां आपषे निर्भिक, सत्यनिष्ठ अने प्रामाणिक बाणको अने नागरिको ईच्छीअे एीअे. पष हिंसाना माध्यमथी अप्रामाणिकता, उर अने असत्यना पाठ शीभवीअे एीअे, तेनां बीज रोपीअे एीअे. पछी ल्रष्टायार आपषी सामेनी विकरण समस्या ज लोय ने ?

हिंसानो भोग बननार बाणक मोटा भागे बणवाभोर थाय एे, पष सत्य माटे लडनार नई, सत्यनी सामे लीतुं थनार मात्र कल्पी शकीअे एीअे. कुछंटे यडेला स्वच्छंटी युवानोनी समस्या बाणपषामां अनुभवेली हिंसाना परिषामे जन्मेली बणवानी भावनामांथी प्रगटेली लोय एे अेम कहेवुं सहेज पष अतिशयोक्ति नथी. गुनाभोरी

છેવટે તો સમાજનાં નિયત ધોરણો અને મૂલ્યો સામેનો બળવો જ હોય છે. બાળકને હિંસાના માધ્યમથી કંઈક કરવા કે ન કરવા મજબૂર કરીએ, ત્યારે આપણે તેને શીખવીએ છીએ કે હિંસાથી ધાર્યું કરાવી શકાય છે. તેથી જ તો યુવાન થઈ તે કોલેજની ઈમારતમાં તોડફોડ કરી, જાહેર સંપત્તિને નુકસાન કરી મનસ્વી વર્તન કરી પોતાનું ધાર્યું કરાવે છે. ત્રાસવાદ પણ આ જ વિચારબીજનું વટવૃક્ષ છે અને યુદ્ધ તેનો વિશ્વવ્યાપી ચહેરો બને તેમાં કોઈ બેમત રહેતો નથી. ગિજુભાઈ બધેકા કહે છે, “એક મા-બાપ જો પોતાના બાળક પ્રત્યેના વ્યવહારમાં ભૂલ કરે તો એક હજાર શિક્ષકો માટે પણ એ ભૂલ સુધારવાનું અશક્ય બની જાય છે.” જે આપણે સૌએ આ ટાણે સ્વીકારવું જ રહ્યું.

“સંહારવૃત્તિનો અવેજ સર્જનવૃત્તિ છે. આક્રમણનો ઉપાય અંતઃતૂમિ છે. જે સમાજ પોતાનાં બાળકો માટે તેમની વય, તેમની વૃત્તિ, લક્ષમાં રાખીને સર્જનકાર્ય માટેની વ્યવસ્થા પોતાની શિક્ષણ-વ્યવસ્થામાં યોજે છે તેને અદાલતો, જેલો, લશ્કરોનું ખર્ચ ઓછું કરવું પડે છે.” પ્લેટોએ કહ્યું કે, “જે સમાજ યોગ્ય શિક્ષણ પાછળ વધારે ખર્ચ કરે છે તેને લશ્કર પાછળ ઓછું ખર્ચ કરવું પડે છે.” ગરીબી શોષણની જન્મદાત્રી છે, શોષણ શાંતિનો સૌથી મોટો શત્રુ છે. આઝાદીનાં આટલાં વર્ષો પછી પણ ગરીબી કેમ ? અજ્ઞાનના અંધકારમાં જ્ઞાનનો દીપક પ્રગટાવ્યા વિના ગરીબી હટાવવાનું શક્ય જ નથી. ઝૂંપડપટ્ટીઓમાં બાળપણ રિબાતું ને સડતું રહે તો વિકસિત ભારતનું સપનું એમ સાકાર થાય ? અજ્ઞાન મા-બાપોની અવગણના અને શિક્ષિત મા-બાપોની અગણિત અપેક્ષાઓને કારણે બાળકમાં પડેલી અનંત સંભાવનાઓ મૂરઝાઈ જાય પછી બધા જ પ્રયત્નો વ્યર્થ. યાણક્યે કહ્યું છે : “શિક્ષક ક્યારેય સાધારણ નથી હોતો, પ્રલય અને ક્રાંતિનો જનક હોય છે.” દરેક શિક્ષકને તેનો અહેસાસ થાય તો? મૂરઝાયેલું બાળક અને બાળપણ વિશ્વશાંતિ માટે ઘાતક પુરવાર થઈ રહ્યું છે ત્યારે ચૂપ બેસવાથી ચાલશે નહીં. ઊઠી, જાગી અને વિશ્વશાંતિની દિશામાં પ્રદાન કરવા સહિયારા સંકલ્પ કરીએ. મને ખ્યાલ છે કે ઘણા બધા લોકો વ્યક્તિગત કે સંસ્થાકીય સ્તરે આ મુદ્દે મથી રહ્યા છે. અનેક એવા છે જે કશુંક કરવા માગે છે પણ કઈ રીતે આગળ વધવું તે એમને ખબર નથી. આપણે સંગઠિત થઈએ તો નજરે જોઈ શકાય, અનુભવી શકાય તેવો ફરક પાડી શકીએ તેમ છીએ. આપણા રોજબરોજના જીવનમાં, આપણી આસપાસની દુનિયામાં નોંધપાત્ર પરિવર્તન આપણા જ પ્રયાસોથી શક્ય છે. આ વિશ્વ વધુ સારું બની શકે તેમ છે. આવો, આપણે શું કરી શકીએ તે વિચારીએ અને એને અમલમાં મૂકીએ. બાળકોને હિંસા સામે રક્ષણ પૂરું પાડવું, દંપતીઓને મા-બાપ થવાનું પ્રશિક્ષણ પૂરું પાડવું, હિંસા આચરતાં, તેનાથી દુઃખી થતાં પણ તેનાથી મુક્ત કેવી રીતે થવું તે ન જાણતાં માવતરોની પડખે ઊભા રહેવું, ગરીબ મા-બાપો વ્યસન મુક્ત થઈ બાળકોને પ્રેમ આપતાં થાય, તેમના શિક્ષણમાં ધ્યાન આપે, તેમને મજૂરીએ ન મોકલે, ભણાવે, ગરીબ ઘરનાં બાળકો ભણીને આગળ વધે તે માટે શિક્ષકો દિલ રેડીને ભણાવે તે માટે પ્રયાસો કરવા. શિક્ષકોને પ્રશિક્ષણ આપવી, પ્રશિક્ષણ સામગ્રી (સાહિત્ય, ફિલ્મ, ઓડિયો, વીડિયો ઇત્યાદી) તૈયાર કરવી, બાળહિંસા, ત્રાસવાદ

अने विश्वशांतिना संबंधे जागृति कार्यक्रम करवा, आ अंगेना कायदा वधु सुदढ थाय अने ढालना कायदानो अमल थाय वगेरे प्रयासो माटे मारी साथे जोडावा उत्सुक व्यक्तिओने मारी ढास विनंती छे.

आवो, विश्वशांति माटे कटिबद्ध थईअे. त्रासवाढनी वातो करी, चिंता करी असुरक्षितपणुं न अनुभववीअे. तेने रोकवा समजदार, जवाबदार अने सक्षम बनीअे. कुदरते आपणने अमाप शक्तिओ साथे जन्मावेला छे. सतत लघुताग्रंथिथी पीडाता पोरबंदरना अेक बाणके ज दक्षिण आफ्रिकाना रेलवे प्लेटफॉर्म पर कडकडती ठंडीमां नक्की कर्युं के आ यलावी नहीं लउं के ढमी नहीं लउं, त्यारे आपी दुनियाने अहिंसानी ताकातनो परियय थयो अने विश्वना असंभ्य देशोअे आजादी सत्यना सथवारे प्राप्त करी.

गुजरात राज्थनी विशिष्ट युनिवर्सिटी, चिड्रन्स युनिवर्सिटी बाणकोनां योग्य उछेरे अने घडतरनी नवी दिशा घडी रही छे त्यारे सर्वे गुजरातीओ पासे सहयोगनी अपेक्षा. आ उमढा कार्य द्वारा देशना नवनिर्माषा विशे सौ कोई चिड्रन्स युनिवर्सिटीना ढगीरथ कार्यमां सहभागी थई देशने समृद्ध बनावीअे.

तेजस्वी बालक : तेजस्वी भारत